

DZIS 6 STRON SPORT

Nr 22 (206)

KRAKÓW - KATOWICE, 20 MARCA 1947 r.

CENA 10 ZŁ.

WYCHODZI W KAŻDY PONIEDZIAŁEK I CZWARTEK

PZB contra PUWF

POLSKA-SZWECJA

27 B. M. JEDNAK W ŁODZI

ARGUMENTY:

- 1) WZGLĘDY PRO PAGANDOWE
- 2) WADLIWA ORGANIZACJA MECZU Z CZECHAMI

Warszawa. W związku z mającym się odbyć między państwowym meczem bokserskim Polska - Szwecja. PUWF zwrócił się w ostatniej chwili do PZB, z propozycją, by mecz odbył się w Warszawie, a nie w Łodzi, zapowiadając jednocześnie wysłanie specjalnego delegata w tej sprawie.

Polski Związek Bokserski na nadzwyczajnym zebraniu zarządu postanowił jednak że mecz odbędzie się nieodwołalnie w Łodzi.

Decyzja przydzielenia spotkań ze Szwedami Łodzi i Gdańskowi oparta była na przysługach propagandowych.

PZB nie mogło się zresztą oprzeć na piśmie PUWF i przychylić do tej koncepcji, gdyż Polski Związek Związków Sportowych w piśmie wystosowanym do PZB podkreślił wadliwą organizację ostatniego spotkania między państwowego Polska - Czechosłowacja, które odbyło się ostatnio na Śląsku.

CZORICH I BURDA (ATH) W CRACOVII

Kraków (tel.). W ubiegłym tygodniu, w dniu niedoszedł do skutku rewanżowego meczu hokejowego Cracovia - Siemianowiczanka w Krakowie trzech zawod-

nicy KTH: Czorich, Burda i Lewacki podpisali zgłoszenie do drużyny mistrza Polski KS Cracovia, która dzięki temu dozna poważnego wzmocnienia w przyszłym sezonie hokejowym.

PODZIEMIE

RZĄDZI BOKSEM AMERYKAŃSKIM

WYNIKI SLEDZTWA GRAND JURY

Nowy Jork (obsł. wł.). Po trzytygodniowym śledztwie i przesłuchaniu 15 świadków specjalna komisja Amerykańskiej Federacji Bokserskiej t. zw. Grand Jury ogłosiła tymczasowy raport, w którym stwierdza dosłownie, że zawodowy boks w USA znajduje się pod władzą gangsterów.

Grand Jury doszła do wniosku, że:

- 1) Zawodnicy są oszukiwani i wyzyskiwani nielitościwie przez

menażerów, którym muszą oddawać 50 proc. zarobków, oraz, że: 2) „typy z gangsterskiego podziemia operują z poza licencjonowanych menażerów”.

Raport konkluduje: „bokserzy, którzy cierpią z powodu tych nadużyć nie chcą donosić o nich władzom, obawiając się, że podziemie zastosuje wobec nich represje, uniemożliwiając im w ogóle występowanie na ringu”.

Grand Jury oświeta również

sprawę ustalenia z góry wyników spotkań, podając wypadek pewnego znanego menażera, który szukając przeciwnika dla swego pupila został poinformowany przez gangsterów, iż walka dojdzie tylko wtedy do skutku, jeżeli bokser zgodzi się na jej przegranie.

„NIECH PAN GRA ZAMIAST MNIE”

ORYGINALNA OFERTA TENISISTY USA

Nowy Jork (obsł. wł.). Amerykańska Federacja Tenisowa rozpatruje dyscyplinarną sprawę Gardniera Mullova, członka amerykańskiej drużyny, Davis Cupowej, który w czasie meczu w Sydney, zdeherwował rękawiczkami jednego z widzów,

chciał go pobić rakietą. Mullov oświadczył, że rzeczywście przerwał grę i podszedł do tenisowego kibica i wręczając mu rakietę powiedział: „Niech pan idzie na kort i zagra za mnie, jeżeli pan to lepiej potrafi”.

UWAGA! W sobotę 22 bm. upływa termin nadsyłania odpowiedzi na nasz konkurs kto zdobędzie tytuł drużynowego mistrza Polski w boksie, kto będzie wicemistrzem i jakie wyniki uzyskają finaliści w obydwu spotkaniach.

DECYZJA WOODERSONA NIE JEST JESZCZE OSTATECZNA

LEADERZY A. A. A. OBLEGAJĄ ŚWIETNEGO BIEGACZA

Londyn (obsł. wł.). Z kół zbliżonych do A. A. A. dochodzą wiadomości, że znakomity biegacz Sydney Wooderson, który na uroczystym bankiecie, wydanym na jego cześć przez Federację Lekkoatletyczną zakomunikował swą decyzję wycofania się z międzynarodowego życia sportowego, może jeszcze powrócić na bieżnię.

Leaderzy A. A. A. czynią wszelkie starania, by nakłonić Woodersona

do startowania, jeżeli nie, w bieżącym roku, to przynajmniej na Olimpiadzie w konkurencjach 10,000 m. w Maratonie i do rozpoczęcia regularnych treningów.

Wooderson na razie zgodził się na występowanie na wewnętrznych klubowych zawodach i miał oświadczyć, że „nie wróci na światowe bieżnię, o ile nie przekona się przed tym, czy będzie w stanie dać ze siebie maksymalny wynik”.

Niebawem odbędzie się na Tamizie tradycyjny wyścig wiosłarski Cambridge-Oxford. Obydwie osady przygotowują się już do pojedynku. Szczególnie w dobrej formie znajdują się wioslarze uniwersytetu Cambridge, których zdjęcie podczas treningu przedstawia nasze zdjęcie.

CAMBRIDGE W ŚWIETNEJ FORMIE

Londyn (obsł. wł.). Reprezentacyjne ósemki Cambridge i Oxford trenują od kilku dni na Tamizie na nowych łodziach wyścigowych. Cambridge uzyskuje w poniedziałek dobry czas 7,56 min. na trasie 1 i 3/4 mili, wiosłując przeciw silnemu wiatrowi.

Zdaniem fachowców, obserwują-

cych treningi obu drużyn, zwycięstwo Cambridge nie ulega wątpliwości. Jednakże kapitan Oxfordu Ted Felps nie traci nadziei, że lepsza waga i gorsza kondycja fizyczna wiosłarzy Oxfordu zostanie z nawiązką nadrobiona przez intensywny 2-tygodniowy trening, właśnie rozpoczęty.

NIESPODZIANKA W BELLEVUE

STEF. OLEK BOHATEREM SPOTKANIA Z WOODCOCKIEM RÓWNOZĘDNA ZACIĘTA WALKA PRZEZ 15 RUND ZASZCZYTNA PORAZKA NA PUNKTY

LONDYN. W wielkiej „hali królewskiej” w Bellevue w Manchesterze odbył się w poniedziałek mecz bokserski między Bruce Woodcockiem, a Stefanem Olkiem. Staw-

ką spotkania był tytuł mistrza Europy, broniący przez Woodcocka, który równocześnie jest championem wagi ciężkiej W. Brytanii i Imperium.

Tytuł Woodcocka atakował Polak Stefan Olek, przebywający od kalkunastu lat we Francji.

Spotkanie wzbudziło zrozumiałą sensację również i dlatego, że jego przebieg i wynik pozwolił na zorientowanie się w szansach Woodcocka, kandydującego do roli mistrza świata w wadze ciężkiej i następcy Joe Louisa.

Na długo przed spotkaniem w kółach fachowych i wśród kibiców bokserskich uważano, że mecz ten będzie rodzajem sparringu, że wynik przez k. o. najdalej po 5 rundach jest przesadzony i że Olek zostanie po prostu zmiażdżony przez swego przeciwnika.

Z takim nastawieniem 6-tygodniowa publiczność witała w poniedziałek obu zawodników.

Przebieg pierwszych rund wskazywał też raczej na to, że „fachowcy” mieli rację. W pierwszej i drugiej Woodcock badał swego przeciwnika, bijąc głównie lewą i wyraźnie rezerwując sobie prawą na następne rundy. Olek walczył bardzo ostrożnie, unikając walki na krótki dystans, zwłaszcza, że Woodcock był o co najmniej 8 kg cięższy od Polaka.

W dalszych rundach przewaga Woodcocka występowała coraz wyraźniej, Olek trzymał się jednak nieźle. Dopiero zaczął słabnąć po zainkasowaniu kilku prawych i kontuzji lewego oka.

W szóstej rundzie wydawało się, że Olek jest na wykończeniu. Nagle jednak przeszedł do ataku i rzucił na sznurki Woodcocka, który ratując się clinchem. Od tej chwili kondycja Polaka poprawiła się i wymieniał on coraz regularniej ciosy z Anglikiem.

W 8 rundzie Woodcockowi udało się ułokować w głowę i pierś Olka trzy straszliwe prawe, ale wytrzymał on unikając dalszych ataków Woodcocka.

W 9-ej potężny cios prawą na chwilę oszołomił Olka, który nie oczekiwanie poszedł po chwilę z Anglikiem na równorzędną wymianę ciosów.

Runda jedenasta przyniosła wielką sensację. Olek, zehrawszy siły

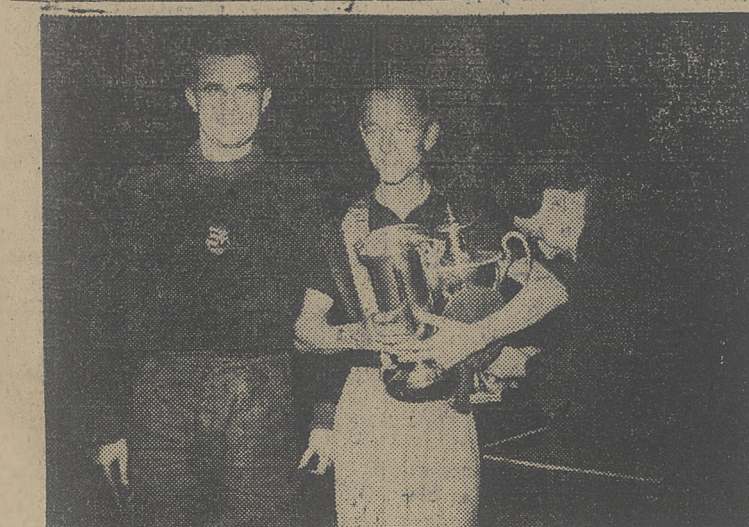
przeszedł do ataku, trzykrotnie zmuszając Woodcocka do cofnięcia się do rogu. Widzowie skandują „O-lek, O-lek”. Anglik jest bezradny i przerywa rundę wysokimi na punkty.

W 12 rundzie walka jest znów wyrównana. W 13 udaje mu się zepchnąć Olka do rogu. Rójak wytrzymuje jednak grad ciosów i wymyka się z pułapki. Widać, że jest zmęczony. Stawia jednak równorzędną opór w następnych dwóch rundach.

Zgodnie z regulaminem po 11 rundzie nastąpił koniec meczu, sędziowie ogłosili zwycięstwo Briec Woodcocka na punkty. Widzowie gotują obu przeciwnikom, którzy serdecznie żegnają się, gorąc owacją.

TENISISCI nie jadą na Riwierę

Kraków (tel.). Wobec nie otrzymania pozwolenia ze strony władz na wyjazd za granicę, tenisisci nasi: Jadwiga Jędrzejowska Hebda i Skonecki nie wyjadą na Riwierę na odbywające się tam turnieje międzynarodowe.

Mistrzostwa świata w tenisie stołowym zakończyły się wielkim sukcesem Czechów, którzy zdobyli mistrzostwo drużynowe i tytuł mistrza świata w grze pojedynczej. Zdjęcie nasze przedstawia najlepszego ping-pongistę świata Czecha Wanie ze zdobytymi pucharami

uzon (BETS Bielsko) — nowy mistrz Śląska w wadze koguciej

TO CO NAJCIĘKWSZE
Poznanie

„NIECH ŻYWI NIE TRACĄ NADZIEI” NIEMCY TRENUJĄ DALEJ DO OLIMPIADY DZIENNIK RADZIECKI DEMASKUJE SPORTOWCÓW NIEMIECKICH PRZYWÓDCA BOJOWKI SA I WYKONAWCA WYROKÓW CZOŁOWYM DZIAŁACZEM SPORTOWYM

* **Lis, środkowy pomocnik** pierwszej drużyny „Warty”, „odsiaduje” obecnie półroczną dyskwalifikację, która ukończy w dniu 2 kwietnia br. Na meczu z „Garbarnią” o wejście do klasy państwowej miejsce jego zajmie jeden z rezerwowych piłkarzy.

* **Kaczmarek**, młody i obiecujący napastnik „Warty”, który w ub. roku kilkakrotnie reprezentował barwy pierwszej drużyny ieszcze nie wyleczył się zupełnie z kontuzji kolana. Jakiej doznał w ub. sezonie.

* **Drużyna hokejowa „Czarnych”** została zaproszona na turniej do Pragi czeskiej, organizowany w okresie Zielonych Świąt przez KS Podoli, klub, który w ub. roku był gościem hokeistów polskich.

* **Wyścig kolarski** na dystansie około 200 km w czasie trwania Międzynarodowych Targów Poznańskich organizuje Pozn. OZKol. wraz z wydawnictwem dziennika „Wola Ludu” w Poznaniu.

* **Doroczny bieg na przełaj „Warty”** o puchar przechodzi im. śp. Bronisława Szwarcę odchodzić się w dniu 6 kwietnia br. na zwykłej trasie.

* **Pierwsza impreza lekkoatletyczna**, jaka odbędzie się w bieżącym sezonie w Poznaniu, będzie doroczny uliczny bieg organizowany przez Związek Walki Młodych w dniu 23 bm. Start i meta znajdują się przy Al. Armii Czerwonej 1. Trasa biegu wynosi około 3000 mtr.

* **KS Victoria we Wrześni**, posiada ponad 300 członków i 11 różnych sekcji sportowych. Celem zebrania funduszy na zakup sprzętu i akcje umasowienia sportu w dniu 16 bm. zorganizował klub wentę.

* **Skrzypiński b. pomocnik Legii poznańskiej** zasilił szeregi „Warty”. „Zieloni” doznają przez tego zawodnika poważnego wzmocnienia.

* **Igrzyska sportowe Kolejowych Klubów Sportowych** całej Polski odbędzie się w Poznaniu w dniach od 1-17 sierpnia br. na boisku miejscowego KKS.

* **W dniu 30 marca br. nastąpi oficjalne otwarcie sezonu** piłkarskiego w Ostrowie. Przeciwnikiem miejscowej „Ostrovii” będzie pierwsza drużyna „Warty” poznańskiej.

Berlin, (obsł. wł.) Zwracaliśmy niedawno uwagę na plany niemieckie odnośnie Olimpiady. Jeszcze nie przebrzmiały echa kompromitacji niemieckich działaczy sportowych w związku z wykryciem spisku byłych esesmanów a już notujemy nowe wypowiedzi niemieckich „sportfuehrerów”.

Hermann Eberlein, jeden z liderów lekkoatletów niemieckich oświadczył: „Byłoby nierozsądnym wyrzec się nadziei na uczestniczenie w Olimpiadzie, zwłaszcza, że Komitet nie wydał jeszcze ostatecznej decyzji”.

Eberlein ujawnił, że w czasie swej podróży służbowej po zachodnich Niemczech wizytował szereg niemieckich ośrodków lekkoatletycznych i stwierdza z zadowoleniem: „Nasi wybitni lekkoatleci spodziewają się, że mimo ataku (sic) sprawa zostanie dla Niemiec pomyślnie załatwiona”. Wszyscy oni usilnie trenują”.

Herr Ino Stengl zaś, reprezentant Niemiec na Olimpiadzie berlińskiej oświadczył naiwnie: „Nie mogę wyobrazić sobie, by Igrzyska mogły odbyć się bez naszego

udziału”. (!)

Moskwa (obsł. wł.). Znanie pismo radzieckie „Trud” poświęca dłuższy artykuł sportowi niemieckiemu w strefach zachodnich, wykazując potencjalne niebezpieczeństwo, jakie stanowi on dla demokracji i pacyfikacji Niemiec. W sporcie nie została przeprowadzona na Zachodzie denazyfikacja i czołowymi figurami są w nim b. przywódcy HJ, często esesmani i szefowie Sturm Abteilungen. Dziennik przytacza nazwiska Schmellinga, który piastował wysoką rangę w S. A. i Waltera Neusela S. A.-fuehrera i organizatora i wykonawcę szeregu

akcji likwidacyjnych wrogów hitlerizmu.

Dziennik stwierdza, że w strefie radzieckiej zagadnienie sportu zostało postawione na właściwej platformie. Sport jest kontrolowany, a te jego gałęzie, które jak szermierka mają charakter militarny — zakazane.

Wielkość i Płonka

Wielkość i Płonka

MKS CZY GROCHÓW? PRZEDOSTATNIA NIEDZIELA ROGRYWEK DRUŻ. MI-STRZOSWA POLSKI W BOKSIE

Katowice. W nadchodzącą niedzielę, która będzie przedostatnią z cyklu grupowych rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie, odbędzie się 5 dalszych spotkań w obydwu grupach.

W grupie II jak wiadomo reszta spotkań jest tylko formalnością i spotkanie EKS — CKS Częstochowa, ani też Batory — Lublińska nie przyniesie żadnych rewelacji, ani nie wpłynie na zmianę układu tabeli.

W grupie I gdzie sytuacja jest nadal płynna, niedzielne boje mogą w dużej mierze przyczynić się do wyjaśnienia sytuacji.

W grupie tej mamy nadal 3-ch wielkich kandydatów do pierwszego miejsca, Grochów, Wartę i MKS Gdynia.

Warta wyjeżdża w niedzielę do Wisły, gdzie napewno zdobędzie dalsze 2 tak potrzebne punkty.

W Warszawie pojedynek „na śmierć lub życie” stoczą lider i wiceleader tabeli Grochów i M. K. S. Gdynia. W wypadku zwycięstwa MKS, będzie on niemal pewnym mistrzem grupy I, porażka milicjantów skomplikowałaby sytuację w wielkim stopniu, bo wówczas zrównaliby się oni ilością punktów z Wartą i o mi-

strzostwie zadecydowałby mecz Warta — Grochów w Poznaniu.

Pozostałe spotkanie w grupie I między Zjednoczeniem a IKS-em Wrocław będzie miało także tylko formalne znaczenie.

Obsada sędziowska na niedzielne mecze przedstawia się następująco:

KS GROCHÓW — MILICJNY KS W WARSZAWIE: ring — Zapłata (Śląsk), punkty: Nowakowski (Pomorze), Sędziński (Częstochowa), Sierota (Łódź).

KS ZJEDNOCZENIE — IKS WROCŁAW W BYDGOSZCZY: ring — Derda (Poznań), punkty: Dobrzański (Gdańsk), Łankredek (Szczecin), Szmidt (Poznań).

CZĘSTOCH. KS — ŁÓDZKI KLUB SPORTOWY W CZĘSTOCHOWIE: ring — Kuloński (Warszawa), punkty: Krasucki (W-wa) Kłapsia (Śląsk), Tilgner (Poznań).

RKS BATORY — KS LUBLIŃSKA W KATOWICACH: ring — Zbierski (Poznań), punkty: Szproch (Częstochowa), Czernik (Łódź), Wroż (Poznań).

TS WISŁA KRAKÓW — KS WARTA POZNAŃ W KRAKOWIE: ring — Borski (Śląsk), punkty: Federowicz (Śląsk) Sieroczek (Łódź), Łukaszewski (Śląsk).

WIECZOREK I PŁONKA ZWYCIĘŻAJĄ W SZKLARSKIEJ POREBIE

Wielkość i Płonka

Wielkość i Płonka

Wielkość i Płonka

Wielkość i Płonka

PODWOJNE K O PAPP WĘGRY - AUSTRIA 13:3

Podwójne K. O. Pappa

Podwójne K. O. Pappa

Podwójne K. O. Pappa

Podwójne K. O. Pappa

SZCZECIN NIE ODPOWIADA... WROCŁAW PRZYGOTOWUJE SIĘ DO MISTRZOSTW POLSKI W KATOWICACH

Wrocław. Artykuł p. Łankredy w SPORCIE o niedoszłym do skutku meczu między miastowymi Wrocław — Szczecin wywołał we wrocławskim światku bokserskim wielkie ożywienie. — Okazało się, że wiceprezes DOZB mgr. Erdt, który prowadził pertraktacje ze Szczecinem otrzymał stamtąd wszystkie listy (a więc dochodzili), sam zaś kilkakrotnie wyjaśnił, że proponowane przez Szczecin terminy nie odpowiadają Wrocławowi, (IKS ma w tym czasie zajęte terminy spotkań) o drużynowe mistrzostwo Polski).

— Projekt urządzenia meczu ze Szczecinem — mówi nam kapitan sportowy i przew. WSS, przedwojenny działacz bokserski Warszawy n. Landau, datuje się od pierwszego meczu IKS-u z Grochowem, kiedy wraz z prezesem Ziębą nawiązaliśmy kontakt z p. Łankredem. — Niestety mecz taki może rozegrać dopiero po mistrzostwach indywi-

dualnych Polski w Katowicach, gdyż do tego czasu mamy ważniejsze kłopoty.

— Czy ze składem na Katowice?

— Tak. Przeprowadzone mistrzostwa indywidualnego Okręgu nie dały mi istotnego układu sił w poszczególnych kategoriach, z powodu wycofania się IKS-u.

— Czy do Katowic pojedzie cała ósemka?

— Czy ze względu na poziom czy też na trudną sytuację finansową związku nie decydujemy się panowie na wysłanie niepełnej reprezentacji?

— Z poziomu możemy być w zupełności zadowoleni. Osobiście jestem za wysłaniem całej ósemki, a jeżeli uda mi się tę koncepcję przeprowadzić pomyśle nad składem.

— Czy pojedą nowokreowani mistrzowie?

— Jedynie chyba i Sztole i Fiszer. W pozostałych kategoriach mamy dużo lepszych zawodników od mistrzów; w naszym bezwarunkowo po-

jedzie Kuranda (IKS), w kugielu Sprus (Zapłon), lub Szymonowicz. Zadecyduje o tym eliminacja. W piórkowej oczywiście Miszczuk, na którego najbardziej liczę, a w lekkiej mimo wszystko Sztole, który lepiej jest od Walugi przygotowany do poważnej imprezy. W półśredniej gdy Fiszer zdoła utrzymać wagę pojedzie on, w przeciwnym wypadku pomyśle o Michalak lub Talarowski. Nie wiem czy wyjasniona jest już sprawa Okruszkiewicz(?). Zawodnik ten najbardziej by mi odpowiadał. W średniej Horboń, jeśli wyleczy rękę, w półciężkiej Wolski zaś w ciężkiej Cielwierz lub Depczyński. (Nawiasem mówiąc ten ostatni, który obecnie walczy w Odrze, boksował już przed wojną w Gopłan i znokautował swego czasu Piłata).

Pan Landau, jak zresztą cały Wrocław jest dobrej myśli wysyłając swych chłopców na mistrzostwa do Katowic.

DOSKONAŁY PIŁKARZ DEBICKI W SARMACJI BĘDZIN

Będzin. W tych dniach powrócił do Polski z Francji emigrant Dębicki, doskonały piłkarz, który grał z powodzeniem we francuskich zespołach ligowych jako napastnik. Dębicki zasili szeregi Sarmacji Będzin.

PILAREK I BERGER NIE BĘDĄ GRAĆ W KS RKU

Katowice. Wydział Gier i Dyscypliny SŁOZPN nie zgodził się na przejście dwóch piłkarzy HKS-u Szopienice Piłarka i Bergera na przejście do nosnowieckiego KS RKU!

CZY ZAWIŚĆ RYWAŁI? ZAMIAST 9:7 GROCHÓW WYGRYWA 11:5 W SPOTKANIU Z GROBLAMI

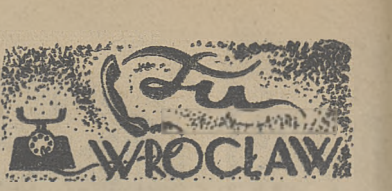
Kraków (tel.) Poniedziałkowe zawody Grochowa z Groblami przyniosły identyczny wynik jak w spotkaniu z Wisłą tj. 11:5 dla Grochowa. Aby przypadkowo Groble nie uzyskały lepszego wyniku cyfrowego od mistrza Krakowa — Wisły czuwal nad tem niektórzy sędziowie punktowi. Ofiarami padli naturalnie zawodnicy Grobli.

W trzech walkach bezpośrednich po sobie następujących spazono wyniki, krzywdząc gospodarzy. Kolczyński nie wygrał tym razem przez k. o., a jego przeciwnik 19-letni Berezicki, wypożyczony z Cracovii, może poczytywać sobie za sukces, że wytrzymał przez trzy rundy napór „Kolk” i nie dał się znokautować a kilkakrotnie prawymi sierpami „odgryzał się” mistrzowi.

Zawody miały przebieg znacząco ciekawszy, aniżeli niedzielne, również organizacja zadowolila, czego nie można było powiedzieć po zawodach niedzielnych, które były wielkim skandalem organizacyjnym.

Walki rozegrano od wagi papierowej do półciężkiej. Grochów wystąpił w nieco odmiennym składzie, aniżeli przeciw Wisłom i. bez Komudy, Sadowskiego i Archackiego. W ringu prowadził walki p. Stawiarczyk, sędziami punktowymi byli pp. Bogdanowicz Klemens, Moskal i Winiarski.

Wyniki walk: w wadze papierowej: Witkowski (Grochów) zwyciężył z ambitnie walcącym Janickim po zwykłej i ciekawej

* W meczu IKS — Polonia zadebiutował na prawym skrzydle IKS-u były napastnik wileńskiego Goniśka Rusin.

* Mecz bokserski Wrocław — Szczecin o puchar Ziem Odzyskanych wojewody szczecińskiego odbędzie się 27 kwietnia br. w Szczecinie, rewanż zaś w maju we Wrocławiu.

* W ubiegłym tygodniu rozegrany został w Wałbrzychu hokejowy mecz pomiędzy wicemistrzem Łodzi Włóknarzem a Lnem z Wałbrzyska. Wysokie zwycięstwo odnieśli hokeiści Lnu w stosunku 8:0. Łupem bramkowym podzielił się: Szlendak 4, oraz Stachura i Koczyński po dwie.

* Na mecz bokserski ze Zjednoczeniem, który odbędzie się w nadchodzącą niedzielę w Bydgoszczy IKS wywiedzie w osłabionym składzie brakiem Horboń.

PRZESUNIĘCIE TERMINU ROZGRYWEK NA ŚLĄSKU OPOLSKIM

Opole (W.S.). Wydział i Gier i Dyscypliny Polskiego OZPN na ostatnim posiedzeniu uchwalił odwołanie rozgrywek o mistrzostwo wyznaczonych na dzień 23 bm. ze względu na fatalny stan boisk.

ZZK TARNOWSKIE GÓRY REMISUJE W INOWROCŁAWIU Z KKS INOWROCŁAW 8:8

Inowrocław. Towarzyski mecz bokserski rozegrany w ub. niedzielę w Inowrocławiu pomiędzy ósemką ZZK Tarnowskie Góry a KKS Inowrocław zakończył się wynikiem remisowym 8:8.

Z ciekawych wyników notujemy zwycięstwo Szulca (KKS) — w wadze muszej przez k. o. w 2 r. z Lindnerem ZZK — remis Mrozowskiego i Kicingera (ZZK) w wadze piórkowej — remis Mrozowskiego II (KKS) z Małkiem (ZZK) w wadze lekkiej oraz zwycięstwa Okruszkiewicza (ZZK) w wadze półśredniej z Chodorowskim w pierwszej rundzie przez k. o. i Kaczmarczyka w wadze średniej z Kawalkiem (KKS).

Słowacja — repr PZPN w Krakowie w dniu 1 maja br.

Kraków. (tel.) Krakowski OZPN akceptował propozycję PZPN-u rozegrania w dniu 1 maja br. w Krakowie zawodów międzynarodowych Słowacja — Repr. PZPN w skład których wejdą najlepsi piłkarze Krakowa.

ZDRADLIWE PIGUŁKI GOERINGA

STANLEY MATTHEWS PISZE:

KAPITALNY SEKRET DYNAMAMA

MÓJ REKORD: 44 RAZ W REPR. ANGLII Z GRYPĄ

ZASPANY JAZZBANDZ STA - BEZKONKURENCYJNYM OBROŃCĄ

NIEWATPLIWIE najbardziej sensacyjnym wyzwaniem, jakie kiedykolwiek zrobiono pod adresem brytyjskiego futbolu była wizyta Dynamo w listopadzie 1945 r.

Już w pierwszym spotkaniu z Chelsea na obcym terenie radziliśmy sobie doskonale, a w pierwszym remisie 3:3. — Zauważyłem i to mnie szczególnie uderzyło, że „dynamowcy” prawie zupełnie nie wózkowali. Nie widziałem u nich dryblierów. Ale też piłka cały czas była w ruchu, posyłana od obrońcy do pomocnika, od pomocnika do środkowego napastnika, dalej do skrzydłowego i znowu na środek i to z fantastyczną celnością i szybkością.

Mojm zdaniem tajemnica powodzenia Rosjan leżała w cudownym opanowaniu przez nich piłki, w jej niezawodnej kontroli w każdym momencie gry, oraz we wspólnie nabytej kondycji fizycznej i sprawności graczy Dynamo.

Nabrałem też od razu ochoty, by zmierzyć się z gośćmi — i gdy usłyszałem, że George Allison pracuje nad stworzeniem wyjątkowo silnego zespołu Arsenalu na mecz z Dynamem od razu zaofiarowałem swój współudział. Allison zgodził się i już wkrótce t. zw. „XI-tka George’a” stanęła oko w oko z radzieckimi graczami.

W ataku grałem na skrzydle, środek prowadził Rooke, który obecnie jest znowu w Arsenalu, lewym łącznikiem był znany ze swej „końskiej kuracji” Mortensen.

Na drugim skrzydle grał Cumner, na prawym łączniku Drury.

Nigdy nie zapomnę tego meczu. Akurat słynna mgła londyńska wpłynęła na miasto, zakrywając wszystkich i wszystko gęstym тумanem. To było już mleko, ale po prostu zupa grochowa i w tych warunkach odbył się najdziwniejszy chyba mecz mojej kariery. Nie miałem zdziwienia i rozpaczy, musieli być widzowie, którzy w liczbie 54.000 zapełnili trybuny.

Była to równocześnie farsa. Nie uosoba było rozpoznawanie nawet kontarów stadionu, a cóż dopiero graczy, czy piłkę. — W sumie padło w 90 minutach siedem goli, ale

ja, przyznam się szczerze nie widziałem ani jednego. Wogóle widoczność na boisku ograniczała się do jednego jarda.

Rosjanie bynajmniej nie speszili się mgłą. Strzelili pierwszą bramkę już w pierwszej minucie, ale Arsenal nie „dawał się” i ostatecznie, błędnie i obijając się o siebie i o przeciwników zakończyliśmy pierwszą połowę wynikiem 3:2, a więc przewaga jednej bramki.

W drugiej połowie Dynamo przešlo do ataku, zdobywając się na podziwu godny wysiłek. Było trochę faulów i potrażeń i pamiętam, że obrońcy przeciwnika wyrwali mi dwa razy koszulkę z męską, gdzie normalnie powinna ona znajdować się. — Nie skarżyłem się jednak, a po meczu przystąpił do mnie obrońca Dynamo, wyjaśniając, że podobne manewry są dozwolone na boiskach radzieckich i że nie można uważać ich za faul, ponieważ „jeżeli, przecież kończy się wszystko na koszulce, to z tego nie będzie miał ani złe manie nogi, ani pękniętej rzepli”. W duchu przyznałem mu rację.

Niesamowicie „mecz we mgłę” wygrało Dynamo 4:3.

ATERAZ o moim rekordzie. 19 stycznia 1946 roku miałem grać w Wembley w reprezentacji Anglii przeciw Belgii. — Miał to być mój 44-ty występ w barwach Union Jacku. Równocześnie Hapgood również mógł się wykaazać 43 występami i w razie, gdy bym nie przybył na mecz — on miał grać za mnie.

Rekord wówczas przypadłby, a tu jak na złość na dwa dni przed spotkaniem zaziębłem się podczas nocnej służby na lotnisku. Podróż pociągami do Wembley pogorszyła mój stan i Bill Vosley, nasz trener złapał się za głowę, widząc jak chwiejnym krokiem wchodziłem do hotelu. Natychmiast otrzymałem rozkaz „do łóżka” i pocieszy Bill zaopiekował się mną solidnie. Po różnych prośbach wystąpiły na mnie „słodkie poty” resztę zrobiła whisky i gorące mleko. Bill, który był świetnym psychologiem nie opuszczał mnie ani chwili, zabawiając rozmaitymi dykteryjkami i nie dopuszczając do depresji.

Rano, gdy tylko otworzyłem oczy, otoczyła mnie chmara reporterów, przekonanych, że na pewno nie wstanę z łóża boleści. Bill zahipokojony stał koło łóżka i widziałem, jak rozpromienił się, gdy szepnąłem: „gram”.

Samo spotkanie nie należało do specjalnie interesujących i 85.000 widzów było trochę rozczarowanych, mimo, że wygraliśmy 2:0.

Konsekwencje walki z grypą wystąpiły już następnego dnia. Po prostu straciłem głos i po powrocie do Blackpool położyłem się z gorączką do łóżka. Byłem porządnie chory, a tu za tydzień moja drużyna Stoke City miała grać w ciwerc-finale Pucharu z Sheffield.

Kierownictwo Stoke'u było zrozpaczone, gdy oświadczyłem, że nie mogę grać. Zawezwano specjalistę, który oświadczył mi wprost, że jeżeli zaryzykuje półkniecie dwóch pigułek, to wyzdrowieje.

Zgodziłem się. Poinformowano mnie jeszcze, że są to pigułki, jakie lotnicy Goeringa zazywali przed raidami bombowymi na Anglię. Nie przywiązywałem do tego zbytnej wagi.

Pigułki półknąłem tuż przed meczem i powlokłem się na boisko. Grałem nawet nie źle i drużyna nasza pokonała Sheffield.

O godz. 9-jej tegoż wieczoru poczułem się bardzo zmęczony i zasnąłem. Obudziłem się nagle o północy i czułem, że dzieje się ze mną coś nadzwyczajnego. Miałem

wrażenie, że jakaś nieznaną siłą we mnie każe mi wstać z łóżka.

Musieliśmy zrobić i zacząłem pod wpływem niewytłumaczonego impulsu chodzić a po tym biegać po pokoju. Najchętniej, choć zdawałem sobie sprawę, że jest noc, wyszedłbym z domu i grałbym w football. Obudziłem domowników, którzy wreszcie wspólnymi siłami zapakowali mnie z powrotem do łóżka.

Nazajutrz zdałem sobie sprawę, że były to diabelskie pigułki, które zawierały silne środki pobudzające, po prostu narkotyki, które zmuszały lotników Goeringa do karkołomnych lotów na pewną śmierć, eliminując opory ich świadomości i rozsądku. Tak, jak oni chcieli tylko wykonać swe zadanie i rzucić bomby, tak ja chciałem tylko grać i jeszcze raz grać!

Na zakończenie moich wspomnień opowiem komiczną historię, której ofiarą sam padłem.

Było to w r. 1938 w Zurichu. Mielśmy grać ze Szwajcarią. Byliśmy irytujący pewni siebie, zwłszcza ja, ponieważ powiedziano mi przed meczem, że będę miał łatwą robotę z lewym obrońcą Szwajcarii Lehmannem. Gracz ten „w cywilu” dyrygował orkiestrą w nocnym klubie w Zurichu i z reguły chodził spać o 6-jej rano. W rezultacie zjawia się zwykle półprzebudzony na meczu.

Myślałem już, że zrobię z nim, co będę chciał. Tymczasem nigdy w życiu tak strasznie nie „naciągałem”.

Wieloletnie doświadczenie jakim rozporządzałem pozwalało mi na ustalenie przed meczem planu gry dla naszej jednostki. Od swych wybrańców wymagałem dostosowania się do otrzymanych wskazówek.

Sp. Kaluża zawsze trzeźwo oceniał sytuację panującą w danym momencie w naszym pikarstwie. Przy zestawianiu reprezentacji nie faworyzował żadnej dziedziny i dla tego odcyłał się u nas na Śląsku u wszystkich piłkarzy wielkim autorytetem i poważaniem! Nawet w wypadkach niewystawienia przez niego do reprezentacji Polski kogoś ze znanych nazwisk, opinia ogółu przy mowała te posunięcia „ojca pikarstwa polskiego” bez krytyki. Nie pamiętam nigdy w swej bądź co bądź długiej karierze piłkarskiej aby ktoś z graczy wyraził się o Kaluży, że się nie zna na piłce nożnej albo że jest złym kpt. sportowym.

Okupacja nie zmieniła tu nic. Tak jak przed wrześniem 1939 r. tak i w okresie okupacji sp. Kaluża był dla piłkarza Śląska najwyższym autorytetem w sprawach piłkarstwa. Utrzymywaliśmy z nim zresztą ścisły kontakt w okresie wojny przez „oficjalnego wysłannika” Piontka z AKS-u. Kontakt ten nie ograniczał się zresztą tylko do informowania i zasięgania porad w momentach krytycznych ale polegał również na udzielaniu pomocy sp. Kaluży przez Śląską brać piłkarską.

Wiadomość o jego śmierci okryła

ciem się, jak właśnie wówczas.

Zaczęliśmy szczęśliwie i tańczyłem bez trudu wokół zasnętego Lehmana. Ale wkrótce przekonałem się, że nadaje on się do czegoś więcej, niż tylko do machania pałeczką i bicia z bębna. Lehmann zaczął zachowywać się niepokojąco. Z szybkością żywego srebra zjawiał się tuż przy mnie i odbierał mi każdą piłkę. Stawiał się to tak monotonne, że w duchu modliłem się, by wreszcie poczuł w kościach efekt swego nieregularnego życia. Ale nic podobnego nie nastąpiło. Po przerwie Lehmann „galopował” po boisku, jak koń wyścigowy plus wytrzymałość maratończyka. Zrozpaczony powiedziałem do Alfa Younga: — „Jeżeli ten gość rzeczywiście co noce pracuje do 4-jej, to w takim razie zalecam podobny trening całej naszej reprezentacji. On mnie poprostu zabija”!

Nic dziwnego, że z takim obrońcą Szwajcarzy grali lepiej i strzelili po 30 minutach pierwszego gola. Zdolaliśmy wyrównać przez rzut karny i stan 1:1 utrzymywaliśmy aż do 20 minut przed końcem. Wtedy to niemiecki sędzia zarządził niespodziewanie rzut karny przeciw nam, gdyż piłka podobno dotknęła ramienia Younga. Lewy łutchnik Szwajcarów w chwili po tym nieuchronnie strzelił drugą bramkę.

Ruszyliśmy do ataku, ale Lehmann na obronie poprostu troił się. Byłem tak speszony, że „nie liczyłem się” dla obrony szwajcarskiej. Jazzbandzista w ostatnich dziesięciu minutach zupełnie otwarcie przeszedł na prawą stronę i pomógł drugiemu obrońcy Minelliemu likwidować ataki naszego lewego skrzydła. Ja zaś nie miałem już ani piłki, ani nawet przeciwnika!

Melchior (Austria) NIE BYŁ HITLEROWCEM

Wiedeń. W ubiegły piątek w Celowcu odbyła się rozprawa sądowa przeciwko znanemu piłkarzowi austriackiemu Ernstowi Melchiorowi, który jak wiadomo został wyznaczony do reprezentacyjnej drużyny Kontynentu przeciwko Wielkiej Brytanii. Melchior stał pod zarzutem czynnej współpracy z hitlerowcami.

Po przesłuchaniu szeregu świadków, sąd upiawnił Melchiora.

denerwując się przy tym więcej od nas samych. Zdenerwowania swe zwycięstwami, czy też porażkami, go nie okazywały jednak na zewnątrz — potrafił się zawsze opanować i nie dać tego poznać po sobie; zewnętrzny spokój nigdy go nie opuszczał. Wpływało to uspakajająco na innych.

Wieloletnie doświadczenie jakim rozporządzał pozwalało mu na ustalenie przed meczem planu gry dla naszej jednostki. Od swych wybrańców wymagał dostosowania się do otrzymanych wskazówek.

Sp. Kaluża zawsze trzeźwo oceniał sytuację panującą w danym momencie w naszym pikarstwie. Przy zestawianiu reprezentacji nie faworyzował żadnej dziedziny i dla tego odcyłał się u nas na Śląsku u wszystkich piłkarzy wielkim autorytetem i poważaniem! Nawet w wypadkach niewystawienia przez niego do reprezentacji Polski kogoś ze znanych nazwisk, opinia ogółu przy mowała te posunięcia „ojca pikarstwa polskiego” bez krytyki. Nie pamiętam nigdy w swej bądź co bądź długiej karierze piłkarskiej aby ktoś z graczy wyraził się o Kaluży, że się nie zna na piłce nożnej albo że jest złym kpt. sportowym.

Okupacja nie zmieniła tu nic. Tak jak przed wrześniem 1939 r. tak i w okresie okupacji sp. Kaluża był dla piłkarza Śląska najwyższym autorytetem w sprawach piłkarstwa. Utrzymywaliśmy z nim zresztą ścisły kontakt w okresie wojny przez „oficjalnego wysłannika” Piontka z AKS-u. Kontakt ten nie ograniczał się zresztą tylko do informowania i zasięgania porad w momentach krytycznych ale polegał również na udzielaniu pomocy sp. Kaluży przez Śląską brać piłkarską.

Wiadomość o jego śmierci okryła

Od tego czasu odmawiam normalnie gry, gdy w drużynie przeciwnika występuje jakiś „noctny ptaszek”. Gdybym zaś miał spotkać się z Lehmannem, to przed tym dla wyrównania szans zgłoszę się do Laridge'u i przez mnie sięgo będę trenował co noc w jazzbandowej orkiestrze!

Koniec.

Żałobą całej piłkarstwa polskie. Cios ten bardziej może niż inni odczuli piłkarze Śląska, gdyż gozdzina wyzolenia zbliżała się wielkimi krokami a w niej potrzeba było niejednej rady, i niejednej pomocy takich ludzi jakim był kpt. PZPN.

WYGRYWAMY Z ANGLIĄ 5:4. II-gi z kolei mecz na Olimpiadzie berlińskiej rozegraliśmy z Anglią. Przebieg jego był naprawdę dramatyczny. Prowadziliśmy już 5:1 a mu sieliśmy zadowolić się wynikiem 5:4.

Futbol angielski, a w szczególności zawodowy stał wtenczas bardzo wysoko. Anglia była potęgą piłkarską świata. My graliśmy z amatorami, wychowanymi jednak na najlepszych wzorach. Wiedzieliśmy, że mecz będzie napewno bardzo ciężki ale mimo to nie traciiliśmy nadziei. Zwycięstwo nad Węgrami natchnęło nas otuchą.

Gdy obydwie drużyny wybiegły na boisko, na pierwszy rzut oka mogło się wydawać, że przedstawieli Wielkiej Brytanii rozłożoną nas. Przedstawiali się bowiem kony dycynie imponującą, a każdy ich gracz był przynajmniej większy o głowę od naszego.

Mecz się rozpoczął. Nasza drużyna nie mogła się tu pełnie jakoś skonsolidować i skupić. Akcje zupełnie się nie kleiły i zanim spostrzegliśmy się Anglię prowadzili już 1:0. Nasza środkowa trójka nie mogła się ani razu prze dostać przez tylne formacje przeciwnika.

Kapitan Kaluża widząc taki stan rzeczy polecił grać więcej skrzydłami! Rada okazała się zbawienią. Zaczęto więcej forować zbiegi i Pie ca i od tej chwili atak nasz stwarzał coraz groźniejsze sytuacje pod bramką Anglików a efekt nie dał na siebie długo czekać.

W pewnym momencie dostałem od pomocy piłkę—podciągnąłem — przerzuciłem do Płec, ten zententwał do Guda, który z bliskiej odłł głosił zdobył wyrównanie. W kilka chwil później zdobyliśmy prowadzenie. Tym razem Płec wywalczył piłkę, przerzucił ją do mnie, ja ją lekko zastopowałem i strzelilem gó rą w prawy róg. Bramkarz Hill in terweniował rozpaczliwie, ale piłki złapać już nie mógł.

Do przerwy wynik pozostał już jednak niezmieniony 2:1.

Był to doprawdy mój wielki mecz. Chyba nigdy już przed tym ani potem nie byłem w takiej formie. Wszystko mi się udawało, każ de dośrodkowanie było wymierzone na centymetry, każdy strzał nosił w sobie zarodek bramki. Nie było piłki, której bym nie dogonił, nie zdarzyło się więcej jak kilka razy aby mi ją któryś z Anglików odebrał.

Po rozpoczęciu drugiej połowy świetnie grający w tym dniu Płec posyłał znowu długą centrę do mnie. Będąc na 30 m. przed bramką — zaryzykowałem strzelając ostro z pełnego biegu. Hill rzucił się ale znowu za późno; piłka przeszła pod nim.

Czwartą bramkę po solowym bie gu zdobył dla Polski Płec. Po raz piąty jeszcze musiał Hill skapitulować, znowu przed strzałem oddanym przeze mnie. Piłka przeszła przez całą długość bramki; Hill do stać jej nie mógł, a środkowy pomocnik Joy spóźnił się z interwencją. Wynik 5:1 przeszedł nasze najsmielwsze oczekiwania; zanośniliśmy na pogrom piłkarzy brytyjskich.

Niestety po tej piątej bramce zaszła zasadnicza zmiana; drużyna nasza osiadła na laurach, solidnie zresztą zmęczona, diabelsko szybkim tempem męry.

A zresztą zwycięstwo mieliśmy już w kieszeni, a przed sobą dwa ciężkie mecze, Anglię wykorzysta li ten moment naszego osłabienia i zaczęli przeprowadzać huraganowe ataki, dążąc za wszelką cenę do poprawy jak niekorzystnego dla nich rezultatu.

W krótkich odstępach czasu straciliśmy 3 bramki. Na 5 minut przed końcem meczu wynik stał pod znakiem zapytania. Utrzymaliśmy jednak zwycięstwo w naszym ręku.

W spotkaniu półfinałowym mieliśmy gracz z Peru, które pokonało Austrię 4:2.

e. d. u.

Tak wyglądał słynny mecz we mgłę Arsenal (Londyn) — Dynamo (Moskwa), o którym pisze w swych wspomnieniach Stanley Matthews

GRAMY Z WĘGRAMI. PIERWSZY mecz na Olimpiadzie 1936 r. rozegraliśmy z Węgrami, na stadionie pocztowców.

Przed spotkaniem byliśmy wszyscy wyraźnie zdenerwowani. Nikt nie żartował, nikt się nie śmiał, hu mory były wybitnie minorowe. Nic dziwnego mecz z Węgrami był dla nas ciężką próbą: w razie porażki spotkanie to byłoby zakończeniem naszej „kariery” na Igrzyskach.

Z rozmów ze sportowcami innych krajów i z głosów prasy łatwo wywnioskować było, że nasi przeciwnicy i opinia sportowa liczy się z porażką Polaków.

Godziny oczekiwania na rozpoczęcie gry wlokły się nam niesamowicie. Mało rozmawialiśmy ze sobą ale widać było, że każdego dręczy jedna tylko myśl... wygrać, wygrać za wszelką cenę...

Wybraliśmy połowę boiska pod wiatr ale z miejsca rozpoczęliśmy atakiem i strzałem Goda w pierwszej minucie gry z najbliższej odległości w out. Węgrzy zrownoważowali się kontratakami ale bez efektu. Od 5 minuty gry zaczęliśmy wyraźnie przejmować inicjatywę w swe ręce: nasz atak szedł za atakiem strzał na bramkę za strzałem. Bramk. Węgr nie mógł naprawdę narzekać na brak pracy. Nawiasem mówiąc w meczu tym miał on niesamowite szczęście ale oprócz tego przesładował nas może na skutek zdenerwowania dziwny pech. W okresie kiedy powinno siedzieć w bramce węgierskiej conajmniej 3-4 bramki wynik był wciąż bezbramkowy...

Serie niepowodzeń strzałowych naszego ataku przerwał wreszcie God strzelając z podania Peterka pierwszą bramkę. Od tej chwili szło już lepiej. Węgrzy przeprowadzili wprawdzie jeszcze parę nerwo

wych ataków ale kiedy God strzelił drugą bramkę dla naszych barw wiedzieliśmy już że mecz wygramy. **RZEŹNIA NA BOISKU.**

Już od pod koniec pierwszej połowy meczu Węgrzy widząc że panu jemy bezapelacyjnie na boisku zaczęli polowanie na kości. Po przerwie zaczął padać deszcz a na ośli zgłym boisku czuliśmy się dużo lepiej od Węgrów. Zaczęliśmy grać na połowie naszego przeciwnika, który teraz ograniczył się do obrony przed wyższą porażką, nie przebiegając w środkach. „Trupy” po naszej stronie zaczęły padać gęsto.

Kpt. PZPN-u Kaluża zwrócił nam uwagę, że musimy się mieć na baczności i unikać pojedynków solowych gdyż czekają nas dalsze mecze. Graliśmy ostrożnie ale mimo to na boisku dochodziło do najordy narniejszych scen.

W ostatniej jeszcze minucie gry strzał Peterka na bramkę Węgrów odbił się od poprzeczki i wracając na boisko przyszedł mi na nogę. Takiej okazji nie mogłem oczywiście zmarnować. Strzelilem trzecią bramkę ustalając wynik meczu na 3:0.

Po skończonej grze otrzymaliśmy pochwałę od kpt. PZPN-u Kaluży, który zadowolony był wyraźnie z naszej postawy. Dziś jednak pamiętam jeszcze — jak by to było wezo raj — jak sp. Kaluża trząsł się z oburzenia z powodu brutalnej gry Węgrów, którzy chcieli wykończyć nas przed następnym spotkaniem. Mecz nazwał rzeźnią a naszych przeciwników rzeźnikami.

Kpt. PZPN sp. Kaluża otaczał nas w czasie olimpiady prawdziwie ojcowską opieką nie wyróżniając przy tym nikogo. Razem z zawodnikami przeżywał nasze wzruszenia, wywołane

GERARD WODARZ

OD SZMACIANKI DO OLIMPIADY

WSPOMNIENIA PIKARZA

ZNOTATNIKA PIĘSCIARZA

**POLSKI ZWIĄZEK BOKSER-
KI** rozpoczął już wstępne przy-
gotowania do odbyć się mają-
cych w Polsce drugich pięściar-
skich mistrzostw słowiańskich.
Turniej ten przewidziany jest
do Poznania na jesień br. Roz-
grywki odbędą się w hali Cieskie
z Przemysłu, która zostanie w
związku z najbliższymi Targami
do tego terminu wykończona.
PZB musi w pierwszym rzę-
dzie otrzymać zapewnienie udziału
w tej imprezie wszystkich
mistrzów słowiańskich.

**RUMUŃSKI ZWIĄZEK BO-
KSEKSI** zwrócił się do PZB o
nawiązanie kontaktu sportowego
raz z propozycją rozegrania za-
wodów Bukareszt-Warszawa. Ru-
muński Związek Bokserski nie
wależy jednak jeszcze w tej chwili
do Federacji Międzynarodowej
(AIBA) — co uniemożliwia na-
wiązanie bliższego kontaktu.

**PZB PRZYJĄŁ NA CZŁON-
KÓW** ZWM — Olsztyn. KKS —
Olsztyn, KKS — Polonia — Świ-
nica, ZZK — Piła, Bokserski
Klub Sportowy — Kamienna Gó-
ra, KS Czestelnik — Gdynia oraz
Klub Sportowy przy Lidze Mor-
kiej w Inowrocławiu Skreślono
listy członków Milicyjny KS
Gdańsk po sfuzjonowaniu się z
Gdynią.

**WEDŁE POBIEŻNYCH OBLI-
CZEŃ** wyjazd polskiej ekspedy-
cji pięściarskiej na mistrzostwa
Europy do Dublinu wyniesie
przeszło 800 tys. zł.

PIĘŚCIARZE „WARTY” ma-
ją w bieżącym sezonie ustalony
wyjazd do Czechosłowacji a po-
nadto starają się o doprowadze-
nie do skutku wyjazdu do Anglii.
**PIĘŚCIARSTWO NA ZIEMI
LUBUSKIEJ**, posiadającej kilka
puchliwych ośrodków z braku
działaczy sportowych nie wyka-
zuje żadnej prawie aktywności.
Na ostatnich mistrzostwach POZB
z tych terenów nikt nie był re-
prezentowany.

**Z CHWILĄ WYKOŃCZENIA
PROWIZORYCZNEJ NA RAZIE
HALI** do ćwiczeń na dawniej-
szym boisku „Sokoła” przy dro-
dze Debińskiej przez Wojew.
Urząd WF i PW hale tę przydzie-
li się do ćwiczeń pięściarstwa m.
n. i „Warcie”, która z braku sa-
li musiała ćwiczenia prowadzić
w korytarzach pływalni krytej.

**PZB PRAGNAŁ WYNAJĄĆ
SAMOŁOT**, który by przewoził
naszą ekspedycję pięściarską do
Dublina z kraju, lecz musiał od
tego zamiaru odstąpić, gdyż koszt
takiej wyprawy kosztowałby
„tylko” 2 miliony złotych.

**PZB POSTANOWIŁ BEZ
WZGLĘDNA WALKI Z ALKO-
HOLIZMEM** i w tym celu wyda-
ny zostanie bezwzględny zakaz
by przy bufetach na imprezach
bokserskich sprzedawano napoje
alkoholowe.

DOKĄD POJDZIEMY W NIEDZIELĘ NA ŚLĄSKU AKS -- RUCH w CHORZOWIE

**PIAST GLIWICE — ZZK
KATOWICE**
KATOWICE. W niedzielę 23
bm. odbędzie się w Katowicach
na boisku ZZK przy ul. Banko-
wej ciekawy mecz piłkarski po-
niedź mistrzem śląskiej A klasy
grupy III-ej ZZK Katowice i
jesiennym mistrzem opolskiej kl
A — Piastem z Gliwic.

Początek
meczu o godz. 15.30.

**RUCH CHORZÓW — AKS CHO-
RZÓW**

Chorzów. W nadchodzącą nie-
dzielę odbędzie się oddawna z

ZAPASNICZY NIE POJADĄ DO PRAGI

Warszawa. Po niedzielnych za-
wodach eliminacyjnych w Rato-
mju które miały na celu wyłonić
reprezentantów Polski na mi-
strzostwa Europy w Pradze
PUWF i WF wspólnie z PZA za-
decydowały że ze wzgl. na słaby
poziom wyjazd zapasniczy polscy
nie wezmą udziału w mistrzost-
wach praskich.

Do Pragi pojedą jednak na kon-
gres Międzynarodowej Federacji
Atletycznej prezes PZA — Cho-
tomski oraz dwaj trenerzy Ziół-
kowski i mjr. Frankiewicz

AWANTURY W ALBERT HALL SKANDLICZNE ORZECZENIE SĘDZIÓW ANDERSON 4 RAZY POWAŁA PHILIPSA i... PRZEGRYWA WALKĘ WILLEMAIN ZATRZYMUJE TYTUŁ MISTRZA EUROPY

Londyn, (obsł. wł.) We wtorek
odbył się w Albert Hall w Londy-
nie mecz bokserski między Al
Philipsem z Agate i Cliff Ander-
sonem, czarnym bokserem z Gu-
jany o tytuł mistrza imperium
w wadze piórkowej.

Tytuł wakał z powodu re-
zygnacji Nel Tarletona, który wy-
cofał się z czynnego życia spor-
towego.

Spotkanie miało przebieg sen-
sacyjny a zakończyło się potężną
awanturą na widowni, protestu-
jącej w gwałtowny sposób prze-
ciw niesprawiedliwemu orzecz-
niu sędziowskiemu, przyznające-
mu zwycięstwo Philipowi. Decy-
zja sędziów jest wprost niepraw-
dopodobna, gdyż Anderson przez
15 rund był bokserem lepszym,
a w czwartej posłał swego prze-
ciwnika aż 4 razy na deski, o ma-
ło nie wygrywając przez k. o.

W pierwszych trzech rundach
walka była wyrównana. W czwar-
tej w pewnym momencie Philips
wymierzył w piers Andersona
potężny cios prawą, chybił i od-
słonił się. Murzyn, wykorzystując
lukę uderzył Philipsa prawym
swingiem z taką siłą, że ten po-

szedł na deski do dziewięciu. Po-
wstał, ale widać było, że jest zu-
pełnie oszołomiony. Anderson po-
nownie zaatakował i Philips zno-
wu upadł do dziewięciu. Powstał
po raz drugi, poto tylko, by w
następnej sekundzie znaleźć się
znowu na deskach, tym razem do
trzech. Za czwartym razem Mu-
rzyn potężnym hakiem powalił
Philipsa znowu do dziewięciu. Za
sądnico tylko gong uratował An-
glika od nokautu.

Anderson w następnej rundzie
popłynął wielką błęd, pozwalając
przeciwnikowi ochłonąć. Philips
zaczął lepiej uderzać prawą, a w
7-ej udało mu się ulokować w
podbródek Andersona 3 uppercu-
ty... W ósmej Philips w czasie
natarcia poślizgnął się i Ander-
son o mało znowu nie powalił go
na deski lewym hakiem.

Następne rundy przyniosły co-
raz gwałtowniejszą wymianę cio-
sów i walka stała się dzika. W
dziesiątej rundzie Anderson o-
trzymuje ostrzeżenie. Pięć ostat-
nich rund przynosi na zmianę
przewagę do jednego, do drugiego
boksera. Pod koniec Anderson
ma więcej trafień.

Po 15 rundzie sędziowie uznają
niespodziewanie zwycięstwo Phi-
lipsa. Widownia reaguje tupa-
niem i gwizdaniem, bombardując
sędziów kapeluszami, skórkami po-
marańczowymi i programami. Mu-
rzynowi natomiast gotują widzo-
wie serdeczne przyjęcie. Komenta-
torzy, dziennikarze nie ukrywali
zdziwienia z powodu niesłycha-
nej decyzji sędziów.

Wrzawa ustaje dopiero z wy-

ściem na ring nowych zawodni-
ków Roberta Willemain, mistrza
Europy w wadze półśredniej i
Glyn Williamsa — championa
Walli. Walka nieciekawa, przy-
prawdza Francuza, który do-
skonałe broni się przed silnymi,
ale niecelnymi ciosami William-
sa i wysoko wypunktowuje prze-
ciwnika. Po ośmiu rundach sędzio-
wie przyznają Francuzowi zwy-
cięstwo na punkty.

DANIEL KRZĘPTOWSKI (SNPTT) WYGRAŁ MEMORIAL POR. WOYCICKIEGO — PRZED DZIEDZICEM I KULĄ

Zakopane (tel. wł.) We wtorek,
18 bm. odbyła się druga część za-
wodów o memorial śp. por. Wó-
yckiego — bieg 18 km. Pierwsze
trzy miejsca zajęli zawodnicy
SNPTT: Zubeł J. w czasie 1
godz. 29, 38 — Daniel Krzeptow-
ski 1.33.14 i Skupień St. 1.35.52,
na czwartym miejscu przyszedł
T. Kwapien (Wisła) 1.36.20 na pią-
tym: mistrz Polski w kombinacji
norweskiej — Stefan Dziedzic w
czasie 1.36.34. Jan Kula był siód-
mym w czasie 1.42.19.

W ogólnej klasyfikacji biegu i
skoków zwycięzcą memoriału por.
Wóycickiego został Daniel Krzep-
towski, uzyskując notę 568 punk-

tów. Mistrz Polski Dziedzic zajął
drugie miejsce z notą 426,9 pkt.,
Jan Kula — trzeci z notą 414 pkt.,
4) Kwapien, 5) Krzysztofiak.

1193 ATLETÓW NA STARCIE DIAMENTOWEGO BIEGU

LONDYN, (obsł. wł.) Do naro-
dowego biegu na przełaj, urzą-
dzonego z okazji „Diamentowego
jubileuszu” Cross-Country Union
zgłosiła się rekordowa ilość 1193
atletów, zrzeszonych w 49 tea-

W DWÓCH SŁOWACH...

NOWY JORK. (obsł. wł.) Kon-
kurs skoków narciarskich o mi-
strzostwo Ameryki wygrał Nor-
weg Arnholdt Kongsgaard, któ-
ry spędził 2 lata w obozie kon-
centracyjnym w Oświęcimiu w
okresie okupacji niemieckiej.

LONDYN. (obsł. wł.) Na czele
brytyjskiej tabeli hokejowej wy-
sunęła się drużyna Haringay Ka-
cers, przed dotychczasowym lea-
derem Brighthon Tigers.

CAPE TOWN. (obsł. wł.) Fede-
racja piłkarska Południowej Af-
ryki zaprosiła drużynę brytyjską
Clide w celu rozegrania w Po-
udniowej Afryce 18-tu spotkań.

SIDNEY. (obsł. wł.) Australijs-
ki Związek Bokserski wysłał do
Europy reprezentacyjny team
rozważając równocześnie możli-
wość zaproszenia do Australii es-
tournee jednej z najlepszych dru-
żyn europejskich.

LONDYN. (obsł. wł.) Bookma-
cherzy przyjmują już zakłady na
walkę Woodcock — Baksim. Na-
razie zakłady stoja jak 1:1 na
korzyść Woodcocka, a 3,5:1 jeżeli
chodzi o jego zwycięstwo na
punkty.

Spotkanie LESNEVICH — MILLS POD GOLYM NIEBEM

Nowy Jork (obsł. wł.) Joe
Vella, menażer Gus Lesnevicha
pertraktuje od kilku dni ze słyn-
nym Jackem Solomonsenem o zo-
rganizowaniu w czerwcu lub w
lipcu spotkania swego pupila z
Fredy Millssem o tytuł mistrza
świata w wadze półciężkiej.

Lesnevich broniłby tytułu mi-
strzowskiego, który uradował
przez zwycięstwo nad Billy Fo-
xem. Zwycięstwo to jest jeszcze
ciężko przedmiotem ożywionych
komentarzy fachowej opinii ame-
rykańskiej, która uważała Foya
za stuprocentowego faworyta.
Zakłady wynosiły 3:1 na jego ko-
rzyść. Mimo tego, że Fox wygrał
wszystkie poprzednie 43 walki
przez k. o. został on po prostu
znasakrowany przez Lesnevicha,
tak że sędzia przerwał walkę po
10-ciu rundach.

Spotkanie Lesnevich-Mills od-
bedzie się pod gołym niebem na
olbrzymim stadionie w White-
City, obliczonym na 80.000 wi-
dzą. Same bilety wstępu przy-
niosą 100.000 funtów.

Jack Solomons gwarantuje o-
statnio Joe Luisowi dochód w
wysokości 2 milionów dolarów
ewentualnego spotkania czar-
nego mistrza świata z Woodcockiem.
rozegranym w Anglii w White
City.

Koniec kariery JACKA BEAN MISTRZ ŚWIATA w w. LEKKIEJ WALCZYŁ ze złamanym kolaniem

Nowy Jork, (obsł. wł.) Stan jed-
nego z czołowych bokserów ame-
rykańskich i mistrza świata w wadze
lekkiej Jacka Beau znacznie pogor-
szył się, mimo natychmiastowej o-
peracji kolana.

Jack przed kilkoma dniami zmie-
rzył się na ringu z Tony Janiro,
mając wszelkie szanse zwycięstwa.
Jednakże w 4 rundzie Jack nie u-
derzony przez przeciwnika nagłe
upadł na deski i nie mógł wstać.
Sędzia, nie wyliczając boksera, na-
kazał przerwanie walki. Jacka znie-
siono z ringu i w szpitalu okazało
się, że doznał on ponownego pę-
knięcia operowanego przed dwoma
miesiącami kolana.

Przypuszczalnie powodem odno-
wienia się kontuzji było zbyt po-
spieszone ukazanie się na ringu. —
Obecnie kariera Jacka Beau jest

KRAKUS WYGRAŁ W KRAKOWIE SPOR O LOKAL

ze Zjednoczeniem Przemysłu Skórzanego

Kraków (tel.) Od 8 miesięcy to-
czył się w Krakowie spór o lokal
przy ul. Baszowej 18 zajmowany
od lat przez KTS Krakus i Okrę-
gowe Związki Szachowy i Bilar-
dowy, a mającym na ten lokal
petyt Zjednoczenie Przemysłu
Skórzanego.

Wojewódzka Komisja Lokalo-
wa w składzie mgr Banach, dr
Spiss i Karelus, jako instancja de-
cydująca rozstrzygnęła w ostat-
nich dniach, że lokal pozostanie
nał przy Krakusie. Obrońcami
Krakusa byli znani działacze spor-
towi adw. Zastawniak (Cracovia)
i adw. Kossek (Wisła).

Wygranie sporu przez Krakus
wywołało duże zadowolenie w
krakowskich kołach sportowych.

Wyścig Londyn - Paryż dojdzie do skutku

Londyn (obsł. wł.) Jek już do-
nosiliśmy w jednym z ostatnich
numerów „brytyjski Krajowy
Związek Kolarski” zwrócił się do
Rady Ekspertów o wyrażenie o-
pinii co do możliwości urzadze-

nia międzynarodowego wyścigu
kolarskiego Paryż—Londyn.

Rada niespodziewanie założyła
veto przeciw wyścigowi, odsłania-
jąc w ten sposób ukryty konflikt
w kolarstwie brytyjskim. Z kolei
Związek Kolarski wydał oświad-
czenie, że ze względu na powa-
ną sytuację kolarstwa brytyjskie-
go i międzynarodowego znacze-
nia całej imprezy wyścig odbe-
dzie się.

Z Krajowym Związkiem Kolar-
skim rywalizuje w Anglii Bry-
tyjska Liga Kolarska, co wpły-
wa ujemnie na rozwój tego spor-
tu na wyspach brytyjskich.

TURNIEJ 4-CH MIAST w KRAKOWIE

Warszawa i Kraków ustalili już swoje reprezentacje

WARSZAWA. Następny prze-
gląd czołowych koszykarzy Polski
przed Mistrzostwami Europy w
Pradze — to Turniej 4-ch miast
w Krakowie w dniach 22 i 23 bm.
W turnieju tym biorą udział re-
prezentacje Warszawy, Krakowa,
Łodzi i Gdańska.

Z zainteresowaniem oczekuje się
porównania młodych zawodników
z Wybrzeża i z Łodzi, (którzy gra-
ją w barwach YMCA odpadali w
półfinałach mistrzostw Polski) z
renomowanymi koszykarzami sto-
licy i grodu podwawelskiego.

Terminarz turnieju został już
ustalony.

W sobotę na sali krakowskiego
Sokoła spotkają się o godz. 18-tej
Warszawa z Gdańskiem, a o 19-tej
Łódź z Krakowem.

W niedzielę rano Kraków —
Gdańsk o godz. 10-tej i Łódź z
Warszawą o godz. 11-tej. Wieczo-
rem tego dnia odbędą się ostatnie
spotkania, Gdańsk — Łódź (g. 17-
ta) i Warszawa — Kraków (g. 18-
ta).

Reprezentacja Warszawy została
już definitywnie ustalona, przez
kpt. piłki koszykowej okręgu war-
szawskiego p. Kowalewskiego F.
W skład jej wchodzi: Maleszew-

ski (SKS) oraz Szymański (Iskra),
wicz, Popiołek, Drzewosowski,
Zgliński (wszyscy AZS), Kozłowski
i Duda (Znicz), Laskus i Ra-
wski (SPS) oraz Szymański (Iskra).

REPREZENTACJA KRAKOWA
NA TURNIEJ MIAST W KOSZY-
KÓWCE

Kraków (tel.) Na Turniej Miał
w koszykówce męskiej, rozpoczą-
jący się w sobotę kapitan spor-
towy KOZPR Eberhardt wyzna-
czył następujący skład reprezen-
tacji Krakowa: dr. Stok, Arlet,
Kowalówka, Hegerle (Wisła) mgr
Rersich, Węcek (Cracovia), Koz-
drój, Paszkowski, Rospendowski
(AZS), Izdebski (Krowodrza) i Bu-
czyński (Olsza).

WIELKI TURNIEJ TENISOWY W BUKARESZCIE

Bukareszt. Rumuński Związek Te-
nisowy nosi się z zamiarem urzą-
dzenia w dniach od 2 do 6 czerwca
wielkiego międzynarodowego tur-
nieju tenisowego w którym by wzię-
li udział najlepsi tenisisci Czecho-
słowacji. Związku Radzieckiego, Ju-
gosławii, Polski, Szwecji, Szwajca-
rii i Węgier.

ENTUZJASTYCZNE GŁOSY PRASY BRYTYJSKIEJ O OLKU

Woodcock nie ma szans w spotkaniu z Baksim

Decyzja sędziów była sprawi-
dliwa i zwycięstwo Woodcocka na
punkty nie może ulegać wątpliwo-
ści. Tym niemniej zgodna opinia
fachowców bokserskich Olek zo-
stał uznany za właściwego boha-
tera meczu.

Oto niektóre komentarze, jakie
słyszeliśmy po meczu z ust czo-
łowych dziennikarzy sportowych i
działaczy bokserskich Anglii: „O-
lek walczył niesłychanie dzielnie”.
— „Polek ma cudowną kondycję
fizyczną. — „Jest to zadziwiający
bokser”. — „Olek to najdzielniej-
szy i najgroźniejszy bokser Kon-
tynentu”. — „Polek jest fighterem
wielkokalibrowym, przewyższają-
cym znacznie kontynentalnych bok-
serów, których widzieliśmy z An-
glii. Nie powiedział on jeszcze

swego ostatniego słowa w boksie”.
Jeżeli chodzi o Woodcocka to
był on w niezłej formie. Zdaniem
fachowców zastosował błędną tak-
tykę, nie starając się wykończyć
Oleka przez k. o. w 8-ej rundzie,
pozwolił mu ochłonąć i zebrać siły.
Anglicy zaopatrują się też pesymni-
stycznie na walkę Woodcocka z
Baksim, twierdząc, że musi on roz-
winąć w sobie o wiele większą
przebojowość i siłę natarcia.
Nie chcemy bawić się w przewi-
dywania, zwłaszcza, że już kwie-
cień przyniósł rozstrzygnięcia! W
każdym razie cieszymy się przede
wszystkim z sukcesu Oleka, który
okazał się prawie równorzędnym
przeciwnikiem trzeciego z rzędu
najlepszego championa świata w
wadze ciężkiej.

Dodatek specjalny pod redakcją dra Bałowskiego

JAK ROZGRYWANE BEDĄ

Lekkoatletyczne Mistrzostwa Drużynowe Polski

W 1947 ROKU

NAJLEPSZE WYNIKI

NASZYCH LEKKOATLETÓW W SEZONIE ZIMOWYM

SPORT szermierczy

DODATEK SPECJALNY POD REDAKCJĄ DR. NAWROCKIEGO.

TRENERA ZAGRANICZNEGO i SPRZĘTU...

PZS W OBLCIEZU AKTUALNYCH ZADAŃ MISTRZOSTW EUROPY I OLIMPIADY

Katowice. Dnia 9. III. 47 odbyło się w Katowicach doroczne po wojnie walne zebranie Polskiego Związku Szermierczego. O wzroście zainteresowania tym sportem świadczy fakt, że na I. walne zebranie w 1945 r. przybyło 10 delegatów reprezentujących 5 klubów szermierczych, podczas gdy obecnie reprezentowanych było 22 klubów na 32 zarejestrowane w PZS.

Mimo braku sprzętu, fechtmistrzów i funduszy, sport szermierczy powoli się rozwija. Tylko zawodów szermierczych, w tym 3 międzynarodowe w kraju (Szwedzi, Węgrzy, Czesi) 2 wyjazdy zagraniczne (Czechosłowacja, Francja) oraz szereg turniejów w kraju, nie pamiętamy w najlepszych czasach przed wojną.

Najliczniejszy ośrodek szermierczy — Śląsk (21 zarejestrowanych klubów) powoli zaczyna znajdować konkurenta w Krakowie, który zaczyna szkolić liczne zastępy młodzieży. Poznaniu — gdzie powstała silna sekcja przy Cegielskim klubie sportowym z doskonałymi fechtmistrzami — Pieczyńskim i Kozarskim, oraz Warszawie ośrodku szermierczym wojska i przyszłemu ośrodku szkoleniowym fecht mistrzów.

Na Śląsku w ostatnim czasie szermierka zaczęła interesować się Milicją i w szeregach ORMO kilka godzin poświęca się tej galei sportu (zasługa to mjr. Baka). Trenuje też młodzież-narybek, która wzięła udział w swych pierwszych zawodach — mistrzostwach akademickich.

P. U. W. F. (dyr. Kuchar, mgr. Skład, płk. Fiński, mjr. Brzeziński)

oraz Woj. Urząd WF (dyr. Kisielewski) przychodzą pierwszemu Polskiemu Związkowi Sportowemu na Śląsku z wybitną pomocą.

Nowoobрани Zarząd daje gwarancję dalszego rozwoju tej galei sportu. Prezes PZS — płk. Stahl, znany i ceniony działacz na terenie Śląska, dyr. Borejdo — nazwisko mówi samo za siebie, płk. Fiński — szermierz, zastępca dyr. P. U. W. F., mjr. Brzeziński — protektor i obrońca PUWF. Kawałek znany mecenas sportowy z Łodzi, dyr. Papu — jedyny czterokrotny olimpijczyk na świecie, dr. Nawrocki — reprezentant Polski, Wójcik i Sołtan — to ludzie, którzy są całkowicie oddani szermierce.

A stoi przed nimi zadanie nie lada! Bo celem to olimpiada 1948. Dotychczas szermierze zdobywali medale olimpijskie i przysparzali Polsce punkty, a i obecnie szanse są wielkie. Ale trzeba się odpowiednio przygotować. Materiał ludzki — dobry — brak jednak dwóch rzeczy:

- 1) fechtmistrza zagranicznego,
- 2) sprzętu!

Czynione próby sprowadzenia fechtmistrza Węgry nie dały nam rezultatu. A sprawa to ważna. Ma on bowiem przeszkolić w Polsce instruktorów według najnowszych zasad walk, którzy następnie poprowadzą pracę w terenie i dbać będą o popularyzację wśród mas, oraz nadać szlif zawodnikom przewidzianym do kadry olimpijskiej.

Sprzęt — bez którego nie można ruszyć ze szermierką wśród mas. To problem nr. 2 który musi P. Z. S. rozwiązać. Czynione próby produkcji na Śląsku nie dały nam rezultatu, pierwsze próby w Poznaniu — udane. W związku jednak z wprowadzeniem szermierki wśród wojska M. O. N. rozpoznać produkcję bagietów, a przy tej sposobności i szermierze skorzystają. A będzie to jedynie z korzyścią dla tego sportu.

ZZSKS Łódź 7) Walnik (Pogoń Katowice).

Szpada: startowało 13-tu zawodników. W finale pierwsze miejsce zajął Nawrocki z Pogoni, 2) Fogt (WKS Łódź), 3) Sobik (Pogoń Katowice), 4) Kazimierzczak, 5) Brzeziński (Legia Warszawa), 6) Stein (Legia Warszawa), 7) Dajwłowski.

Szabla: startowało 14-tu zawodników. W finale w walce o pierwsze miejsce doszło do emocjonującego pojedynku pomiędzy Brzezińskim (Legia Warszawa) i Nawrockim (Pogoń Katowice), który zakończył się wygraną mjr. Brzezińskiego, 2) Nawrocki (porażka z Brzezińskim), 3) Fogt, 4) Bachman (ZZK Łódź), 5) Sobik, 6) Dajwłowski.

Po zawodach odbyło się uroczyste wręczenie nagród oraz L. OZS wręczył zastępowemu działaczom szermierczym specjalne odznaki pamiątkowe.

Zawody wywołały w Łodzi b. duże zainteresowanie. Ponad 1000 widzów brało żywy udział w walkach dopingując walczących szermierzy.

SZERMIERZE AMERYKAŃSCY W POLSCE

Warszawa. W dniu 10 kwietnia br. repr. Armii Okupacyjnej Amerykańskiej przyjeżdża na dwa spotkania do Polski.

W dniu 10 kwietnia rozegra spotkanie z repr. cywilną Łodzi w Łodzi, a w dniu 12. 4. br. w Warszawie z repr. Wojska Polskiego.

W związku z tym spotkaniem zorganizowany zostanie 10-cio obóz kondycyjny w Warszawie, na który zostali powołani następujący szermierze: Brzeziński, Fogt, Szempliński, Buczak, Stein, Nawrocki i Banas.

szeze ostatnie spotkanie.

Na plany stają Francuz i Włoch. Dla Francuza oznacza ona wszystko, ma bowiem dać odpowiedź czy żył naprawdę niepotrzebnie. Rozstrzygnie o tym ta cienka, śmiesznie drgająca klinga jego floretu. Jest bliski omdlenia. Ambicja i żądza zwycięstwa podtrzymuje jego wyczerpane nerwy. Na twarzy maluje się męczarnia i rozpacz.

Włoch spokojnie oczekuje rozpoczęcia walki. Sądzi, że zwycięży. Ewentualnej przegranej nie uważa za tragedię. Jest młodym — życie i sport dadzą jeszcze niejedną okazję.

— „En garde — Allez!”

W maskach na głowach walczących są podobni do marionetek, poruszanych czujną wolą.

Szermierzem w czarnych spodniach, operującym lekkimi, jak gdyby wymigającymi ruchami jest Francuz. Rozpacz znikła z jego twarzy. Każdy z nich demonstruje szkołę swego kraju.

Stan jest już 4:4.

Następne trafienie będzie decydującym.

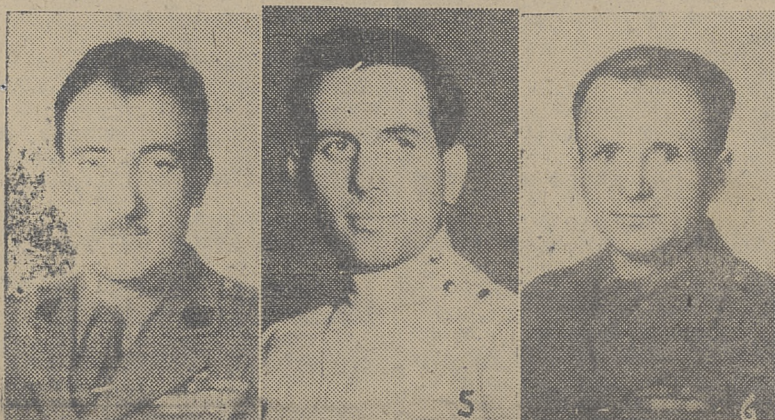
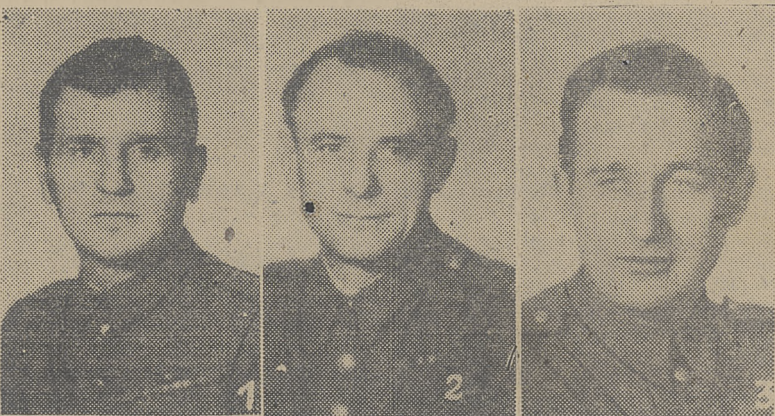
Czy znacie ich?

Konkurs »Sportu szermierczego«

W numerze dzisiejszym ogłaszamy konkurs szermierczy o 2 nagrody a 1000 zł. Załączone zdjęcia przedstawiają znanych szermierzy. Konkurs polega na odgadnięciu nazwiska i określeniu klubów do których zawodnicy ci należą. Termin

nadsyłania odpowiedzi upływa 25 III. (decyduje data stempla pocztowego).

W razie kilku trafnych odpowiedzi nagrody zostaną przyznane drogą losowania.

DROBIAZGI

ZAWODNICZY PRZEWIDZIANI DO KADRY OLIMPIJSKIEJ
ŚLĄSK: — Wójcik, Sobik, Zacharyk, Nawrocki, Skupieniówna, Strzempkówna i Nawrocka.

KRAKÓW: Sołtan, Zawadzki.
WARSZAWA: Brzeziński, Szempliński, Szejdlerówna, Mondral.

ŁÓDŹ: Banas, Fokt, Dajwłowski.

AKADEMIA SZERMIERCZA W POZNANIU

W Poznaniu zorganizowana została sekcja szermiercza przy Cegielskim. Sekcję prowadzi znany fechtmistrz Pieczyński i Konarski.

Na otwarcie sezonu zorganizowa-

no I-szą akademię szermierczą, w której wzięło udział 20 zawodników i 2 panie. Sekcja ćwiczy własnymi klingami wykonanymi w fabryce Cegielskiego.

CZY WIECIE ŻE:

Francuski Związek Szermierczy liczył w 1946 r. — 4000 zawodników (bez akademików i uczniów) i 400 fechtmistrzów. W roku 1947 — liczył będzie 7000 zawodników.

TURNIEJ W GENEWIE

W międzynarodowym turnieju szermierczym w Genewie w trzech broniach zwyciężyła repr. Lyonu przed Genewą, 3) La Chaux de Fonds.

W CZECHOSŁOWACJI

W pierwszym w tym roku turnieju szermierczym w Pradze w szabli o puchar Tyaruzka zwyciężył SOKOL (Riegel), 2) Skyva, 3) Chmela, 4) Jirka.

W AUSTRII

W międzynarodowym turnieju szermierczym w Wiedniu z udziałem Francuzów, Węgrów i Austriaków zwyciężyli:

FLORET PAN: Zeillinger (Austria), SZPADA: Landry (Fr), 2) Ferrenbach (Fr), 3) Graf (A), SZABLA 1) Zirczy (W), 2) Entziger (A), 3) Lecaque (F).

Gaudini wykonuje podwójny zwód i wyprowadza pchnięcie z niewiarogodną szybkością. Zakończenie floretu Włocha dotknęło piersi Francuza — nie, ramię jego cofnęło się.

Czy było to trafienie, czy Gaudini już przegrał? — a'e nim nastąpiło rozstrzygnięcie sędziów — Francuz odparował i riposta trafił całkiem wyraźnie w pierś przeciwnika.

Prowadzący walkę skierował pytający wzrok na sędziów. Przeciwnicy stoją z opuszczonymi floretami, maski mają jeszcze na twarzach. Publiczność ze zdenerwowania i z ciekawości komu sędziowie, przypadek czy przeznaczenie dadzą zwycięstwo, wstała ze swych miejsc.

Prowadzący walkę wskazał na Włocha.

— „Touche a droite”.
Gaudini rzuca floret, ściga maskę rozkładając ramiona i pada zemdłony. Jego silna wola wyczerpała się dopiero po osiągnięciu celu swego życia.

Zwycięstwo na igrzyskach Olimpijskich. — Nie żył niepotrzebnie.

Polski Związek Szermierczy (P. Z. S.) z prawdziwą radością przyjął zapowiedź najpoczytniejszego pisma sportowego „Sport” — wydania specjalnej kolumny poświęconej szermierce. I nie, jednego z czytelników zadziwi fakt, że tak mało popularnemu sportowi poświęca się aż tyle miejsca.

Ale wrażenie to niestudzone. Szermierka bowiem to jeden z nieficznych sportów, który trzeba dobrze poznać, trzeba zobaczyć kilka razy, no i spróbować a każdy kto bliżej się nim zainteresuje, przylgnie do niego. będzie jego zwolennikiem.

Nim się jednak to stanie, trzeba trochę czasu. Czasu aby przeobrazić nudne ćwiczenia nóg, dużo czasu stracić na wyćwiczenie szeregu pojęć, no i wreszcie dostaje się do ręki broń! Broń, która przecież nas już nęci od najmłodszych lat, gdyż w żyłach naszych płynie zawsze krew rycerzy, rycerzy spod Grunwaldu, Zawiszy Czarnych, Wołodyjowskich. Skrzetuskich i tylu tylu innych bohaterów, których przekazała nam tradycja narodowa.

Zawsze pamiętać będziemy walkę Wołodyjowskiego z Bohunem, trzy głowy Longinusa Podbięty, czy też walki harcówników przed bitwami w obronie ojczyzny.

Ale nie tylko nas fascynowała „szabelka”. Bow dawnych czasach na całym świecie panował duch rycerski — piękny, gdy w obronie ideału — ojczyzny krzyżowały się klingi. Lecz ideałów wówczas było jeszcze kilka — honor, wybranka serca, pojedynki, wyprawy po złote runo, przygody — duch trzech muskietierów — i zawsze broń była w robocie.

I zalecnie od temperamentu narodu kształtowała się broń. Szpada (rapier) i szabla. Narodziła się — Francuzi. Włosi. Szwedzi dominowali w broni kłutej (szpada), i dziś jak ongi też przodują w tej broni (Francuzi). Włosi i Szwedzi są mistrzami świata w szpadzie).

Nas, Węgrów i narody wschodnie nęciła zawsze szabla. Byli zawsze w niej mistrzami. (Węgrzy są mistrzami świata. Polacy zajmowali na świecie III miejsce po Węgrach i Włochach).

Szermierka to broń bojowa, wyrabiająca bystrość, spostrzegawczość, zręczność, pewne oko, a nie niszcząca organizm jak inne sporty wychynowe. Nie siła i młodość, a rutyna i myśl — to zasadnicze cechy szermierza.

W szermierce można się wyżywać. Dotychczas wyżywały się u nas zawodnicy. Publiczność to nie, liczna garska, która przychodzi śledzić długo ciągnące się mecze, przy czym nie wolno się było jej emocjonować, dać się porwać walkom, które niekiedy potrafią rozpalic do białości. Zasada spokoju obowiązuje bowiem publiczność na zawodach szermierczych. Z tym jednak trzeba skończyć! Trzeba dać się wyżyć publiczności, trzeba nauczyć widza popularnych zasad szermierki, zapoznać go z tym pięknym sportem, aby z zainteresowaniem przeglądał się walkom, aby się emocjonował.

Toteż w następnej kolumnie, przystąpiamy do szeregu popularnych wykładów na temat broni, zasad szermierki, aby każdy, kto zainteresuje się tym sportem, przyszedłszy na zawody szermiercze mógł mieć własne zdanie: czy wafka rozgrywa się „fair”, czy zawodnik to szczęśliwiec, który punkty zdobywa przypadkiem, czy sędziowie „nawalają” czy też umiejętność odgrywa tu rolę?

Na koniec apel! Czytelniku, przyjdź zobaczyć zawody szermiercze! Może znajdziesz w nich coś co się będzie interesować. Ze swej strony obieujemy ci, że nie będziesz się nudzić, a pamiętając swe młodzieńcze lata przypomnisz sobie jak nieraz wzięwszy do ręki kawałek kija, grzmociliśmy kolegę pojedynkując się i naśladowując swego wymarzonego bohatera.

TOUCHE à DROITE ...NIE ŻYŁ NIEPOTRZEBNIE

Czyż można łatwo przedstawić sobie człowieka czekającego przez 20 lat na zwycięstwo w igrzyskach olimpijskich? Czy taka wytrwałość, upartość jest oznaką niepospolicznej siły woli, czy też tępości umysłu? W 1908 nie udało się, w 1912 w Sztokholmie też nie, w 1920 i 1924 również nie. Ale teraz w 1928 w Antwerpii floreciście francuskiemu Gaudini nadarza się jeszcze raz okazja, prawdopodobnie ostatnia, gdyż kończy już 40-ty rok życia.

— „Jeśli tym razem się nie uda — mówi przed Igrzyskami — to żyłem niepotrzebnie”.

Do rozegrania pozostaje jeszcze kilka spotkań, decydujących o zwycięstwie. Widoki zdobycia lauru olimpijskiego ma tylko trzech zawodników: Włoch Gaudini, Niemiec Casimir i Francus Gaudini.

Nerwy ostatniego są napięte do ostateczności.

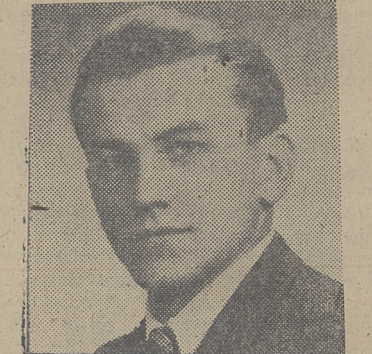
Rozpoczyna się pierwsza walka. Gaudini przegrywa z Francuzem. W następnej Włoch przegrywa znowu, tym razem z szermierzem ujęsławianym na dalszym miejscu. Francuz doznaje również dwóch porażek a to z Niemcem Casimirem i z kimś z „szarego końca”.

Wyównany poziom wytwarza nowe, targające nerwami zawodników możliwości.

Casimir spotyka los poprzednich zawodników. Przegrywa z Włochem Gaudini i Francuzem Cattiau.

W ten sposób, spotkania te nie przyniosły rozstrzygnięcia.

Następuje teraz powtórna walka Francuza z Casimirem. Zwycięża Francuz. W następnej Casimir pokonał Włocha Gaudini. Zostaje je-

KUPON SZERMIERCZY:

1) .....
2) .....
3) .....
4) .....
5) .....
6) .....
7) .....
8) .....
9) .....

O PUCHAR ŚLĄSKA

W dniu 30. III. br. odbędzie się w Krakowie rewanżowy trójmecz szermierczy w szpadzie i szabli — Katowice — Łódź — Kraków.

26—27. 4. 1947 — mistrzostwa Polski klasy B

3—4. 5. 1947 — ew. Polska — Czechosłowacja

w szpadzie, szabli i florecie kobiet.

Do 10. 5. 1947 — eliminacje drużyn w okręgach.

17—18. 5. 1947 — mistrzostwa Polski klasy A panów.